

[Glistrup]

som indenrigsministeren kom med, kom der pludselig et fuldstændigt stilbrud, nemlig da ministeren kom til den allersidste sætning i sit indlæg og sagde: »Jeg må derfor på regeringens vegne afvise forslaget.«

Her havde vi fået en lang serie af argumenter for, at der var opbygget en overflødhedsadministration, og er der, når vi er i vanskeligheder her i Danmark, noget, som vi skal være på jagt efter, er det at få alle disse overflødhedsgevækster rundt omkring i administrationen væk. Det giver jo kun gode ting, at man gør hele systemet så uoverskueligt og indviklet, at man laver nye sidekanaler og løvefædder og gesvejsninger på systemet, skaber grundlag for ben og specielle bestyrelsesposter, og hvad der nu kan være af ulykker i en stat, der i øvrigt er på bureaukratiseringens vej. Jeg må derfor indrømme, at ministerens konklusion langtfra svarede til de glimrende præmisser, som ministeren leverede.

Så kom derefter den socialdemokratiske ordfører på talerstolen, og ham vil jeg nu ikke helt takke på samme måde for særlig stærk realisme. Han sagde, at gennemførelse af dette forslag ville være en utopi, altså noget, der ligger sådan fuldstændig livsfjernt el. lign. Jeg tror nu nok, vi i al beskedenhed kan sige, at dette ikke er et spørgsmål om at revolutionere Danmark og ændre det til et land, der er fuldstændig forskelligt fra det, det er i øjeblikket, og gå over til staten Utopia. Situationen er den, at i Danmark uden momsfond i forhold til et Danmark med momsfond er et lille bitte nyk i den rigtige retning. Når vi har lovregler, som er dårlige, skal vi se at få rensset ud i dem, men ligefrem at tro, at dette har så stor en indvirkning, at man kan bruge dette flotte ord utopi, synes jeg er at skyde mange millioner kilometer ved siden af målet.

Så havde hr. Erenbjerg den oplysning, at når dette går op for fremskridtspartiets kommunalbestyrelsesmedlemmer og amtsrådsmedlemmer rundt omkring i landet, så vil de straks melde sig ud af fremskridtspartiet. Jeg tror nu ikke, at dette forslag virker så kraftigt, at det ligefrem får folk til at konvertere fra den ene politiske trosbekendelse til den anden politiske trosbekendelse, medmindre man gør, hvad hr. Erenbjergs parti jo er eksperter i, nemlig giver urenfærdig besked rundt omkring og udnytter sit monopol på

massemedierne i dette land til at sprede usandfærdig omtale af fremskridtspartiets forslag. Så kan det selvfølgelig have de virkninger. Det var der også lidt tilløb til i hr. Erenbjergs indlæg, idet han sagde, at dette forslag var særlig umoralsk derved, at det flyttede midler fra det, der er underkastet den progressive statsindkomstbeskatning, og over til den proportionale beskatning, altså med andre ord et gennemført asocialt forslag.

Selvfølgelig ville fremskridtspartiet aldrig drømme om at stille et eneste asocialt forslag. Det har vi aldrig gjort, og det vil vi aldrig gøre, og det kan hr. Erenbjerg lige så godt indrette sig efter. Men der er da heller ikke skygge af asocialitet i dette forslag. Det drejer sig om 41,8 mill. kr. inden for et budget, som nærmer sig de 200.000 mill. kr., hvor man sådan kan sige, når man maler i de store tal, at det er halvt om halvt til stat og kommuner. Disse sølle 41,8 mill. kr. skal altså med andre ord ses i forhold til et beløb af størrelsesordenen 100.000 mill. kr.

Selvfølgelig har dette ikke nogen fordelingspolitisk virkning. Selvfølgelig skal man til enhver tid, også i den kommende sommer med de truende forøgelse i den proportionale kommunebeskatning, kigge meget nøje på fordelingsmekanismen mellem staten på den ene side og kommunerne som helhed på den anden side og så i øvrigt også mellem kommunerne indbyrdes, og det er vi da også rede til. Men at påstå over for befolkningen, at en brik på 41,8 mill. kr. er noget, som rokker noget som helst væsentligt, når vi skal til at finde frem til, hvordan disse tusindvis af millioner kroner skal fordeles, er fuldstændig at forvrænge dette forslag i forhold til, hvad det er, nemlig en beskeden antibureaukratisk lovudrensningslandvinding.

Hr. Honoré, hr. Svend Erik Hovmand og hr. Flygaard mente, at vi skulle besinde os på oprindelsen til denne kommunale momsfond, og de sagde, at vi skal da være glade for, at kommunerne betaler moms, så man undgår disse konkurrenceforvridende ting. Det er jeg i og for sig enig i. Det ligger helt uden for dette forslag, men det var åbenbart for at nørkle det igennem i sin tid over for magtfulde kommunale organisationer nødvendigt at lave dette overflødhedsbureaukrati, og derfor er der da god grund til nu senere at gøre hovedrent og se at få det fejte